

Les conques

3. Interpretació 3.1. Significat i contingut: El temple de l'Erectèon fou dedicat a diversos déus (Atena i Posidó) i herois (Erecteu -primer rei d'Atenes, de qui pren el nom l'edifici-, i Cècrops -llegendari primer rei de l'Àtica-i la seva filla Pàndrosos -considerada la inventora del teixit-). Segons la llegenda, Zeus va prometre a l'Àtica a aquell déu que li aconseguís el major bé. La disputa entre Posidó i Atena fou aferrissada: el primer va clavar el seu trident sobre una roca i féu brotar una font d'aigua salada (Posidó és el déu dels mars i les aigües); mentre que Atena plantà una olivera al seu costat. El tribunal dels déus -segons unes altres versions, fou Cècrops qui ho decidí- declarà Atena vencedora i el nom de la polis, Atenes, va ser adoptat en honor seu. L'olivera, originàriament, devia estar situada en el recinte exterior dedicat a Pàndrosos. El nom del pòrtic de les Cariàtides prové de les dones de Cària (ciutat aliada dels perses que combaté contra els grecs a les Guerres Mèdiques), que varen ser esclavitzades pels grecs, fet que rememoraves representant-les com a suport de l'entaulament de l'Erectèon.

3.2. Funció: Temple dedicat a Atena, Posidó, Cècrops i Erecteu, considerat aquest últim fundador de les pantenees, les festivitats més importants d'Atenes.

3.3. Context històric: Al segle VII aC, el contacte amb les cultures egípcia i mesopotàmica va provocar l'eclosió de l'arquitectura i l'escultura gregues, que van assentar les bases en l'art hel·lenístic. Segles després, la victòria contra els perses a les Guerres Mèdiques (499-479 a.C.) va servir per iniciar un període de completa autonomia cultural i artística, l'epicentre del qual estava fixat en la pròspera Atenes de Pèricles (461-429 a.C.), ciutat on es va assolir la màxima esplendor de l'art grec. Tot i així, l'arrogància atenesa envers les altres polis o ciutats Estat, independents entre si, va ser l'inici de les anomenades Guerres del Peloponès (431-404 a.C.) La situació va estar aprofitada pels macedonis, que sota, el lideratge de Felip II i posteriorment del seu fill Alexandre el Gran, van unificar totes les polis gregues.